

Golus is compared to pregnancy, and Moshiach is compared to birth. Our Sages teach that when a baby is in its mother's womb; "his head is between his knees" and "his mouth and his navel is open". This means his head is not active (i.e.; it does not think and doesn't use its eyes to see) and its mouth does not give it nourishment and energy. Instead, it receives it through the navel on its stomach (from whatever its mother eats).

These two aspects of the baby characterize the Bnei Yisrael during Golus.

Since Hakadesh Baruch Hu is completely concealed in this world the Bnei Yisrael cannot perceive His light. Additionally, when a Yid does a mitzvah, which is the nourishment for the Nefesh, it does not feed through the mouth, which then doesn't allow for it to affect the heart and brain causing a knowledge and love for Hashem. Rather it allows for a person to serve Hashem cold-heartedly.

This is the essential meaning of Golus spiritually.

Moshiach, in contrast, is the birth of a baby. This is the revelation of the light of Hashem that reaches to the innermost part of a man's heart (meaning even a man of flesh and blood will be able to perceive Hashem).

(Torah Ohr Va'eira p. 55a)

Practical Lesson

It could be difficult to have a fire and excitement when doing a mitzva; but this is only because we are in Golus. We need to realize we are not living in actual reality!
FAKE IT TILL YOU MAKE IT!!

הגלות נמשלה לעיבור, והגאולה ללידה, ככתוב (ישעי' סו, ח) "כי חלה גם ילדה ציון את בני".

רז"ל מוסרים לנו שני דברים על מצבו של העובר במעי אמו (נדה ל, ב):

א. "ראשו בין ברכיו". כלומר, הראש אינו עושה תפקידו - הוא מונח בין הברכיים, שאינו חושב ומהרהר, וכן עינים לו ולא יראה וכו'.

ב. "פיו סתום וטבורו פתוח". היינו שמאכלו של העובר (שאוכל מה שאמו אוכלת) עובר דרך הטבור לבני המעיים, להגדיל הגוף, אך אינו עובר דרך הפה, לשלוח חיות ללב ולמוח.

שני פרטים אלו קיימים בבני ישראל בזמן הגלות.

א. הקב"ה סילק גילוי שכינתו מעולם הזה, וכתוצאה מכך אין בני ישראל רואים אור אלוקי.

ב. השפעת המצוות ומעשים טובים, שהם "מזון" לנפש, אינה עוברת דרך הפה, לשלוח חיות ללב ולמוח, לדעת את ה' ולאהבה אותו, אלא העבודה היא בדרך "מצוות אנשים מלומדה" (ש"ב ג, יא) בקרירות.

זהו עיקר ענין הגלות ברוחניות.

ותכלית השלימות של ימות המשיח היא בחינת "לידה" - התגלות אור ה' בקרב איש ולב עמוק, ככתוב (ישעי' מ, ה) "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר", וכתוב (ישעי' נב, ח) "כי עין בעין יראו". (תורה אור וארא נה, א)

In Mussaf for Yommim Tovim when speaking about our Golus from Eretz Yisrael and from the Beis Hamikdash we say "We are unable to go up, to appear and to bow down before You."

Its obvious that when there is no Beis Hamikdash we can't "go up and appear." But why can't we "bow down before You" in any other place? Why does this require the Beis Hamikdash?

This can be understood as follows. Bowing down shows on bittul, self-nullification, which can be done in two ways. A person can bow down outwardly; he controls his body so that it will not rebel, but in essence his pnimys, innermost part, does not get involved. Alternatively, he bows down inwardly, to the point that he now has no other will and desire of his own. It was this latter degree of bowing down that was only possible in the Beis Hamikdash. For there Hashems Presence was revealed, and the Yiddin were able to receive this revelation when they went up for the Yommim Tovim.

Even now, however, in the time of Golus, an expression of the Holiness of the Beis Hamikdash shines during Davening, in every shul and in every Beis Hamedrish.

For these places are called a "mini Mikdash." (Likkutei Sichos Bracha p. 98b)

"ואין אנו יכולים לעלות וליראות ולהשתחוות לפניך" (נוסח התפלה).

יש לדקדק בזה: בשלמא "לעלות וליראות" לבית המקדש אי אפשר, אבל "להשתחוות לפניך" אפשרי בכל מקום, ומדוע צריכים בית המקדש דוקא?
אלא:

השתחוואה מורה על ביטול והכנעה. וישנם שני סוגי השתחוואה. יש השתחוואה חיצונית, שאדם מכניע את גופו שלא ימרוד, אבל עיקר הרצון והפנימיות אינה נכנעת. ויש השתחוואה פנימית, שאין לו לאדם רצון וחפץ אחר כלל. והשתחוואה זו היתה אפשרית רק בבית המקדש. ששם הי' גילוי השכינה, ובני ישראל היו מקבלים גילוי זה בעלותם לרגל.

אמנם, גם בזמן הגלות מתפשטת הארה של קדושת בית המקדש בבית הכנסת ובית המדרש (שהם "מקדש מעט"). בעת התפלה.

(וראה בפרק שלישי - "התבטלות אמיתית").

(לקוטי תורה ברכה צח, ב)

Practical Lesson

"It may have been easier to have a connection with Hashem in earlier times, but times have changed!" THIS IS NOT THE TRUTH!! Even now we can have this connection and this happens EVERYDAY when we Daven.

In the time when the Beis Hamikdash stood, Hashem's Presence was revealed to the Yiddin directly, neither through intermediaries nor by being filtered in any other way. (This was also the case at the time of the first revelation to all the Yiddin at Matan Torah. As it says in the Passuk - "Hashem spoke with you face to face.") At that time the Yiddin were at such a high spiritual level that they were able to receive this revelation of Hashem's light without anything in between.

In the time of Golus, however, the life-giving G-dly energy is given to the Yiddin through angels. This is why Yachezkel saw the celestial Chariot as if clothed in "the face of a lion" (i.e., the symbol of Michael) and "the face of an ox" (i.e., the symbol of Gavriil), and so on - for at that time Yachezkel was "in the midst of Golus."

(Likkutei Torah Ha'azeinu p.77c)

בזמן שבית המקדש הי' קיים הי' גילוי השכינה לישראל ללא ממוצעים והתלבשות (כפי שהי' בראשית הגילוי לכל ישראל במתן תורה, דכתיב (ואתחנן ה, ד) "פנים בפנים דבר ה' עמכם"). בני ישראל היו אז בדרגה נעלית ביותר, ויכלו לקבל גילוי אור אלוקי שלא על ידי ממוצעים.

משא"כ בזמן הגלות, נשפע שפע אלוקי לבני ישראל על ידי המלאכים. לכן ראה יחזקאל את המרכבה בבחינת התלבשות בפני ארי' (מחנה מיכאל) ופני שור (מחנה גבריאל) כו', שכן הוא הי' אז "בתוך הגולה" (יחזקאל א, א).

(לקוטי תורה האזינו עז, ג)

Practical Lesson

Being in Golus causes Hashem to be seemingly removed from our day-to-day life. This is due to the lower level of revelation we receive. But when we realize that ultimately everything is from Hashem, we can look past all the covers on Hashem and reach a more personal connection!

In Golus times there are prophets among Yiddin. They are the towering Tzadikim of every generation who are endowed with Ruach Hakodesh and who know future events, and likewise they are the Sages who teach Torah publicly, filling the hearts of Yiddin with the knowledge of Torah and the awe of heaven.

Nevertheless, prophecy is not the same level as it was by the Beis Hamikdash. At that time a prophet was not allowed to reveal his prophecy without being commanded from Hashem to do so. That why Yirmeyahu, for example, was commanded, "Go and cry out in the ears of Jerusalem as follows." In Golus times, by contrast, sages must do their avodah (divine service) at a fixed rate, and hence Torah and the awe of heaven is their obligation, even when they are not commanded so from Above.

In truth, however, just as in the times of the Beis Hamikdash the command which a prophet received from Above was the cause for the ability of prophecy, so too there is a command from Above that tells a sage that he should teach and rebuke. This command, too, is absolutely an expression of the word of Hashem, except that it has become en clothed in a natural cause. For this is the current pattern: Every flow of G-dly energy that is directed to the Yiddin in the time of Golus is lowered and en clothed in a garment of sackcloth. This is why the flow of prophetic inspiration in the time of Golus is en clothed in a natural way. (The Short

Ma'amarim of the Alter Rebbe, p 149)

גם בזמן הגלות ישנם נביאים בישראל, והם הצדיקים המופלגים שבכל דור שהם בעלי רוח-הקודש ויודעים העתידות, וכן התלמידים-חכמים המלמדים תורה ברבים, שהם המכניסים תורה ויראת ה' בלבבות ישראל.

אמנם, לא הרי השפעת הנבואה בזמן הבית כהרי השפעת הנבואה בזמן הגלות. בזמן הבית לא ה' הנביא רשאי לגלות נבואתו ללא ציווי מלמעלה, כמו "הלך וקראת באזני ירושלים לאמר" (ירמ' ב, ב) וכיוצא בזה: משא"כ בזמן הגלות הנה התלמידי חכמים נשכרים בעבודתם בקודש בשכירות קצובה, וכיון שכן. מוכרחים הם להשפיע תורה ויראה, אף ללא ציווי מלמעלה.

אך לאמיתו של דבר, כשם שהציווי מלמעלה אל הנביא בזמן הבית ה' סיבה אלקי לשפע הנבואה, כמו כן ישנו ציווי מלמעלה לתלמיד חכם לדרוש ולהוכיח, והוא על פי ה' ממש, אלא שהציווי התלבש בסיבה טבעית. כי כך היא המידה: כל שפע אלוקי הנשפע לבני ישראל בזמן הגלות, יורד ומתלבש ב"לבוש שק". ולכך מתלבשת השפעת הנבואה בסיבה טבעית.

(מאמרי אדמ"ר הזקן הקצרים עמ' קמט)

Practical Lesson

In Golus it's difficult to see how Hashem runs the world and how Yiddishkeit is the real reality, but that is exactly what Golus is! There are no compromises on Hashem at all (ה"י)! We need to see Hashem in the natural world!

In the time of the Beis Hamikdash, when Hashems Presence openly revealed, the Divine sparks that had fallen into klippah were collected and elevated automatically over time. These klippas instantly became nullified, losing their individual identity as they became included in Kedushah (holiness), just as a candle becomes lost in a greater flame. Furthermore, the Yiddin enjoyed their Divine Service (because of the intense revelation of G-dliness in the Beis Hamikdash), and they were naturally drawn toward it.

But, in contrast, in the time of Golus - when Hashems Presence is hidden, and evil has success - a Yid's Divine service is motivated mainly by the attribute of Netzach (conquest). This involves battling and being stubborn against all the internal and external forces that hinders a Yid who want to be close with Hashem. (Since specifically the attribute of Netzach is aroused when one is challenged by obstacles and hindrances.) Additionally, there is yet another characteristic of Divine Service motivated by Netzach; that even when one does not feel a pleasure while doing his service, he still persists in a way above reasoning. (Or HaTorah, Shir Hashirim, p.123)

[Another difference is brought by the Rebbe:] that when the Beis Hamikdash stood the Yiddin were able to serve in a way of love and desire and found their Divine Service very pleasurable. But in the times of Golus, by contrast, our service is in way of Kabalus Ohl, awe and by self-nullification.

(Likkutei Sichos Volume 15, p.238)

Practical Lesson

It's possible to not feel inspired and driven when it's Golus times. We have to remember we are fighting a war! Don't give importance to any obstacle! Just keep fighting 'till the Guelas Shlemah Bekariv MAMMISH!

בזמן הבית, שאז האלוקות שרתה בגלוי, הי' בירור והעלאת הניצוצות שנפלו לקליפות בדרך ממילא: הקליפות התבטלו מאליהם והיו הניצוצות נכללים בקדושה כנר בפני האבוקה. וכן הי' לבני ישראל טעם ועונג רב בעבודתם (בגלל הגילוי האלוקי הגדול שהי' בבית המקדש), והיו נמשכים בטבעם לעבודת ה'.

משא"כ בזמן הגלות, שהוא זמן של הסתר פנים. ודרך רשעים צלחה, עיקר העבודה הוא בבחינת מדת הנצח, להלחם ולהתחזק נגד המניעות הרבות מבית ומחוץ לכל הבא להתקרב אל ה' (שכן מדת הנצח מתעוררת דוקא כשיש מונע ומעכב). וכן בכלל מדת הנצח הוא, שאפילו כשאין לו לאדם טוב טעם ותענוג בעבודתו, הרי הוא עובד עבודתו בבחינת "למעלה מטעם ודעת".

(אור התורה שיר השירים עמ' קכב)

בזמן הבית השכינה האירה בגלוי, ולכן, עיקר עבודתם של בני ישראל הי' מתוך אהבה ורצון, והי' להם טוב טעם בעבודתם. משא"כ בזמן הגלות, כשהשכינה אינה מאירה בגלוי, עיקר העבודה הוא מתוך קבלת עול, יראה וביטול.

(לקוטי שיחות טו, ע' 238)

In the times when the Beis Hamikdash stood, the Yiddin needed no more than the laws of Torah, for they were not drawn so powerfully to bodily desires. It was therefore easy for them to have the love for Hashem fixed firmly in their hearts, and this inspired them to serve Him with a fiery passion. Generation after generation, however, the Yiddin's heart weakened. The Yiddin were "cooled-off" by the temptations of worldly pleasures, to the point that they were no longer able to serve Hashem out of love without the support of the Talmudic Sages. These different scenarios express two different approaches; "Turn away from evil" (i.e., all the restrictive rulings in the Gemara and in the halachic decisions of the poskim), and "do good" (i.e.; the ethical instructions in the aggados of the Sages and in the Pirkei Avos).

(Lekkutei Torah, Matos, p.85a)

בזמן שבית המקדש הי' קיים די הי' לבני ישראל בדיני התורה, שכן לא נמשכו כל-כך לתאוות גשמיות, וקל הי' להם שתהא אהבת הי' קבועה בלבם דבר שהביא לידי התלהבות וחום בעבודת הי'. אך דור אחר דור נתמעטו הלבבות, ובני ישראל נכוו באש זרה של תענוגי העולם הזה, ואין בכוחם לעבוד את הי' מתוך אהבה, אלא על ידי דקדוקי סופרים וחומריהם על כל פרטיהם, בבחינת סור מרע (כל החומרות שבגמרא ופוסקים), ועשה טוב (דברי המוסר שבאגדות רז"ל ופרקי אבות).

(לקוטי תורה מטות פה, א)

Practical Lesson

Because of all the distractions of the world it's not so natural to love Hashem and do Torah and Mitzvos as is once was. The way to combat this is not to become more complex and comprise with the world; rather to go back to basics!

Yom-Tov is a time of Divine revelation, such as too place during the three Yommim Tovim (where the Yiddin traveled to the Beis Hamikdash). For there is a verse hay says, "[Three times a year] shall all your males appear [(lit., "be seen") before Hashem your G-d in the place that He will choose]." On this our Sages comment, "Just as (every man) came to see, he also came to be seen [by Hashem]."

In the time of the Beis Hamikdash, when our souls were more refined, the Yiddin used to receive this revelation from an exceedingly high level of Hashem, for which reason one day of Yom-Tov alone was enough. In the times of Golus, however, when souls are on a lower level, this revelation has to descend from many steps before it gets the Yiddin's level, and for this reason an additional day of Yom-Tov is needed.

(Sefer HaMaamarim 5700 [1940], p.5)

יום טוב הוא זמן של התגלות אלוּקית, וכפי שהי' בזמן בית המקדש, בעלי' לרגל, שנאמר (ראה טז, טז) "יראה כל זכורך", ואמרו רז"ל (חגיגה ב, א) "כדרך שבא לראות כך בא ליראות".

בזמן הבית, כשהיו נשמות גבוהות, היו ישראל מקבלים גילוי זה מבחינה מאד נעלית, ולכן די הי' ביום אחד של יום טוב; מה שאין כן בזמן הגלות, שאז הנשמות הן בדרגה נמוכה יותר, צריך הגילוי לרדת מדרגה לדרגה, עד שהוא מגיע לנשמות אלו, ולכן יש צורך ביום טוב שני.

(לקוטי תורה שמיני עצרת צא, ג)

Practical Lesson

In times like these when G-dliness is not out in the open for us to experience we need all the extra pushes we can get. It's important to take advantage of every opportunity we have! *May we merit to have the Guelas Shlemah right now!*

*DEDICATED TO THE
REBBE*

For His 120th Birthday